BILAGA

till Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

Följande ändringsförslag, som fick mer än en fjärdedel av de avgivna rösterna, avvisades under debatten.

Punkt 7.6

Lägg till på slutet:

"Mot bakgrund av detta uppmanar kommittén kommissionen att göra en undersökning om barnarbete i Pakistan. De anmälningar som inkommit har föranlett förfaranden i enlighet med artiklarna 9 och 10 i rådets förordning (EEG) nr 3281/84."

Motivering

Självförklarande.

Resultat av omröstningen

För: 30, emot: 39, nedlagda: 19.

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ansökan om förbud för att skydda konsumenternas intressen" [1]

(97/C 30/27)

Den 28 mars 1996 beslutade rådet att i enlighet med bestämmelserna i artikel 100a i Romfördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för miljö, folkhälsa och konsumtion som var ansvarig för det förberedande arbetet antog sitt yttrande den 16 juli 1996. Föredragande var Roger Ramaekers.

Vid sin 338:e plenarsession den 25-26 september 1996 (sammanträdet den 25 september 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande, med 93 röster för, 4 röster emot och 10 nedlagda röster.

1. Inledning

1.1. Det aktuella förslaget konkretiserar målsättningarna i kommissionens grönbok om konsumenternas juridiska möjligheter och svarar mot kommitténs önskemål.

I sitt yttrande [2] om grönboken [3] beklagade kommittén att "kommissionen ännu inte hade inlett konkreta åtgärder inom ramen för sina särskilda ansvarsområden, speciellt genom att undersöka de möjligheter som ges i artikel 129a i fördraget".

1.2. Det aktuella förslaget, som betraktas av kommissionen som en "prioriterad åtgärd", samordnar de nationella bestämmelserna när det gäller förbudsåtgärder som kan utfärdas mot vissa olagliga kommersiella metoder. Dessa åtgärder skall åtföljas av ett ömsesidigt erkännande av de behöriga organ som kan inleda sådana åtgärder. Det bör understrykas att förslaget gör det möjligt för branschorganisationer att ansöka om förbud.

1.3. Även om rätten att ansöka om förbud finns i de flesta medlemsstater sätts dessa åtgärders effektivitet på spel varje gång ett otillåtet förfarande har konsekvenser i ett annat medlemsland än det där förfarandet har sitt ursprung.

1.4. Tillämpningsområdet begränsas av de förfaran-

[1] EGT nr C 107, 13. 4. 1996, s. 3.
[2] EGT nr C 295, 22. 10. 1994.
[3] Dok. KOM(93) 576 slutlig, 18. 5. 1994.

den i nationell lagstiftning som harmoniserats med hjälp av gemenskapsdirektiven.

1.5. Principen om ömsesidigt erkännande förutsätter att ett behörigt organ (det vill säga en person som är behörig att ansöka om förbud) i land A antingen kan vända sig direkt till en domstol i land B eller gå via medling av ett behörigt organ i land B för att ansöka om förbud.

1.6. Direktivet är minimilagstiftning. Det gör det möjligt för den enskilda medlemsstaten att bibehålla eller införa mer långtgående bestämmelser.

1.7. Förslagets juridiska grund är artikel 100a.

2. Allmänna kommentarer

2.1. Kommittén är nöjd med detta förslag som överensstämmer med kommitténs önskemål som formulerades i yttrandet om grönboken om konsumenternas juridiska möjligheter:

> "Kommittén anser att kommissionen på kort sikt bör presentera lagstiftningsförslag inom följande områden:
>
> a) definition av grundläggande bestämmelser för att harmonisera kollektiva åtgärder och gemensam representation inom ramen för konsumenttvister på gemenskapsnivå;
>
> b) definition av grundläggande bestämmelser för att harmonisera kollektiva åtgärder och gemensam representation inom ramen för konsumenttvister på gemenskapsnivå."

2.2. Förslaget kan bidra till att förstärka medborgarnas förtroende för den inre marknaden, genom att man inrättar lämpliga mekanismer som gör det möjligt att vidta åtgärder mot otillåtna gränsöverskridande kommersiella metoder.

2.3. I den utsträckning som en rättighet bara existerar om den kan utövas ingår den aktuella texten i erkännande av medborgarnas grundläggande rättigheter, varav en är rätten att föra talan inför domstol.

2.4. Kommittén begärde, som även nämns under punkt 2.1, att kommissionen skulle vidta mer vidsträckta åtgärder än det enda diskuterade förslaget. Detta kan bara betraktas som ett första steg mot förbättring av konsumentens juridiska möjligheter.

Förslaget har som huvudsaklig målsättning att göra det möjligt för en domstol att beordra förbud mot överträdelser. Det skulle vara lämpligt att undersöka möjligheten med skadeståndsansvar som skulle ha en kompletterande effekt på rätten att ansöka om förbud.

Likväl beaktar kommittén förslagen som presenterats i kommissionens meddelande om en "Handlingsplan för utvidgning av konsumenters talerätt och reglering av konsumenttvister inom den inre marknaden" (dok. KOM(96) 13 slutlig) om vilken man önskar att bli rådfrågad.

2.5. Kommittén önskar härefter lägga fram ett antal anmärkningar och kritik av det aktuella förslaget.

3. Särskilda kommentarer

3.1. *Juridisk grund*

Den juridiska grunden är artikel 100a, det vill säga genomförandet av den inre marknaden.

I den utsträckning det rör sig om ett förslag som är avsett att förstärka konsumentskyddet verkar även artikel 129a vara en lämplig juridisk grund.

3.2. *Artikel 1*

Förbudsåtgärder kommer bara att kunna utövas mot förfaranden som strider mot bestämmelserna i de direktiv som tagits upp i bilagan.

Tillämpningsområdet är starkt begränsat eftersom ett antal direktiv som inte tas upp i bilagan helt eller delvis rör konsumentskydd, till exempel direktivet om produktsäkerhet eller de direktiv som berör bankeller försäkringsfrågor.

Det är önskvärt att rätten att ansöka om förbud beror på överträdelse av någon bestämmelse i gemenskapens lagstiftning som genomförts i nationell rätt, vars mål är att direkt eller indirekt säkerställa konsumentskyddet, och vars överträdelse kan korrigeras effektivt genom förbud. Det åligger den nationelle domaren och i förekommande fall gemenskapens domare att avgöra om den omtvistade regeln skyddar konsumenterna eller inte.

3.3. *Artikel 4*

Principen om ömsesidigt godkännande kan begränsas av medlemsstaterna som har möjlighet att tvinga ett behörigt organ i ett land A att gå vidare med medling via ett behörigt organ i land B för att väcka talan vid domstol. Denna begränsning kan diskuteras. Principen för ömsesidigt godkännande skulle berövas sin effekt om detta tvingande avsnitt blev obligatoriskt. Å andra sidan skulle skyldigheten att handla via en medlare avsevärt förlänga tidsperioden för att ansöka om förbud när det är just mot denna svårighet som kommissionen har för avsikt att förfara.

3.4. *Artikel 5*

Medlemsstaterna kan föreskriva ett förfarande som innebär att de behöriga organen kan underrätta svaranden på förhand. Om detta förfarande inte utgör en förhalningsåtgärd, utan gör det möjligt att snabbt förbjuda den ifrågasatta handlingen, stödjer kommittén denna åtgärd.

3.5. *Artikel 6*

Kommittén vill även att rapporten om tillämpning av direktivet skall presenteras för dem.

Bryssel den 25 september 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Carlos FERRER

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1254/96/EG om en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn"

(97/C 30/28)

Den 25 september 1996 beslutade rådet i enlighet med Romfördragets artikel 129d.1 att inhämta Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om ovannämnda förslag.

Sektionen för energi, kärnkraft och forskning, som ansvarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 13 september 1996. Föredragande var Bernardo Hernández Bataller.

Vid sin 338:e plenarsession den 25-26 september 1996 (sammanträdet den 25 september 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 100 röster för, 1 röst emot och 8 nedlagda röster.

1. **Allmänna kommentarer**

1.1. Kommittén välkomnar det aktuella förslaget, som behandlar de första riktlinjerna för de projekt som skall ingå i de europeiska näten inom energisektorn. Dessa nät har, vilket kommittén tidigare påpekat, den dubbla funktionen att ge stöd åt och att fysiskt möjliggöra den inre marknaden för energi, samt bidra till att stärka sammanhållningen på energiområdet i Europeiska unionens yttre och avlägsna regioner.

1.2. Kommittén är mycket nöjd, inte bara för att projekten även omfattar de tre nya medlemsländerna, utan för att näten har integrerats med de senaste riktlinjerna för unionens externa energipolitik, dvs. när det gäller de central- och östeuropeiska länderna och, i synnerhet, det nya samarbetet med Medelhavsländerna.

1.3. ESK vill dock lyfta fram tre aspekter som kan påverka hur framgångsrikt förslaget kommer att bli:

1.3.1. I första hand bristen på medel för att genomföra förberedande studier för projekten, samt osäkerhetsfaktorer inom energisektorn, särskilt i fråga om naturgas, som kan uppstå under diskussionen om direktivet om den inre marknaden för denna energikälla.

1.3.2. I andra hand det faktum att otillräcklig uppmärksamhet har ägnats åt projekt som riktas till de yttre och avlägsna regionerna. Dessa regioner ägnas minimal uppmärksamhet och kan därför bli utan de vinster som kommer av de ökade leveranserna till andra områden. Kommittén påpekar åter sin oro över att de särskilt viktiga projekten för dessa regioner kan komma att behöva delfinansieras med hjälp av strukturfonderna.